



FORLÆGGERENS EJENDOM FOR ALLE LANDE.

KJØBENHAVN & LEIPZIG.

**WILHELM HANSEN, MUSIK-FORLAG.**

KRISTIANIA.

**NORSK MUSIK-FORLAG.**

(BRØDRENE HALS - WARMUTH - WILHELM HANSEN.)

# Til Een.

(CHR. WINTHER.)

Con moto e parlando.

Victor Bendix, Op. 23.

Hverken Ver-den el-ler Du skal rig-tig faa at

*p* *smorz.* *colla parte e legg.*

vi - de, hvad mit Hjerte før og nu har lidt og maa li - de; — men hver veemodsful-de Klang, som

rø - ber min Smer-te og hver en Sorgens Sang, som fø-des af mit Hjer-te, — hvert Bil-led og hvert

*sostenuto a tempo*

Blad, hvert Suk og hver en Tan-ke, jeg sorgfuld el-ler glad paa min Vandring kan san - ke — skal Dig

*smorz.* *p*

e - - vig hø-re til, som jeg selv er Dit Ej - e - - til mig Dø - - den fø -

- re vil fra Smer - tens Lej - e. Ak! jeg

*rit. a tempo* *poco rit. tempo tranq.*

*espress.* *p* *dolce*

husker nok - - dengang jeg sad i dit Kam-mer, - - læs - te Dig min Sang, fuld af

El - skovs Fryd og Jam - mer, - - mens Dit Øj-es dy - be Blaa i

*molto tranq.* *p*

*sed.*

Taa-re-duggen svøm-med og Smer-ten stil-le laa om Din Læ-be og drømmed, da  
*sosten. - - u a tempo*

føl-te jeg den Magt, som der laa i Din Smer-te og slut-ted Pagt mel-lem mig og mit

Hjer-te, at al - - drig en-ten Du el-ler Ver-den skulde vi-de, hvad af  
*smorz. p*

Læng-sel før og nu jeg led og maa li-de.  
*rit. a tempo mfespress. p*



# Natten var mild og kjær.

(CHR. WINTHER.)

Lento, amoroso.

Nat - ten var mild og kjær, stil - le og dun - kel,

Skjult var bag Sky - en hver Stjer - nes Kar - fun - kel. Vi var saa e - ne,

Lin - de - nes Gre - ne sag - te - lig svæ - ved vort Vind - ve for - bi.

Al! var en sød Me - lo - di. Drøm - men - de vug - ged vi

som o - ver Ha - vet, væk - ken - de Suk - ket i Læng - sel be -

gra - vet, Hils - te vor Stjer - ne, som fra den fjer - ne E -

- vig - hed hav - de for - mæ - - let vort Navn. -

Sa - li - ge Favn i Favn. -

# Sommerlyst.

(CHR WINTHER.)

Til Fru Thora Bendix.

Tempo di Valse.

1. Nu kan vi dand - se! Lys - tig i Som - mer - luft  
 2. Vi har en Gyn - ge hængt mellem Eg og Bøg,

*p grazioso* *p*

bin - de vi Krand - se, aan - de vi Blom - ster - duft.  
 den kan os slyn - ge højt un - der Leg og Spøg.

Li - li - er blø - de, Ro - ser de rø - de, Nel - li - ker, Buk - kar, Vi -  
 Kjø - ligt os Vin - den su - ser om Kin - den, sur - ren - de Bi - er os

o - len den blaa her rundt om os staa.  
 sei - le for - bi, saa let - te som vi. Gjø - gen den

*p* *p*

*poco sosten.* *tranq.*

ga - ler, Lær - ker - ne kvid - dresmukt, ven - li - ge Sva - ler svæ - ve i

*poco sosten.* *tranq.*

sag - te Flugt. *a tempo* Yn - di - ge Som - mer, nep - pe Du

*sed.* \*

kom - mer, smi - len - de, rød - men - de, lif - lig men kort, saa i - ler Du

*cresc.* *p*

bort.

*p* *f* *p*

*sed.* \*

## Serenade.

(CALLANAN.)

Allegretto tranquillo.

1. See Luf - ten er  
2. Vil Stor - men mig

*pleggiero*

stil - le, Smaa - bølger - ne gaa, Dug - taa - rer - ne tril - le fra Blad og fra  
bøj - e, Din Favner mit Ly, Min Him - mel Dit Øj - e, der - til vil jeg

Straa. Og Maa - nened - smi - ler i den dej - li - ge Nat. Nu kom til Dit  
fly. Hvor højt jeg Dig el - sker, ja det veed Du min Skat. God - nat da min

*cresc.*

Vind - ve o Ma - ry, min Skat, min Ma - ry min Skat.  
El - skte, min Ma - ry, God - nat, min Ma - ry, God - nat!

*rit. pp*

*p*



## October.

(CHR. RICHARDT.)

Andante semplice.

Til Fru Jeanina de Jonquières.

Ro - ser og Lil - ljer, vi maa skil - les ad,

Stor - ken er rejst og Nat - te - fros - ten kom - mer. Var det en Fugl, der fløj!

træng.

Ak nej, et Blad; saa er det Ef - ter - aar, Far - vel o Sommer.

Jor - den er træt og ef - ter Hvi - le læng's, træt som en Mo - der naar mod Kvæld det stun - der,

al - le si - ne Smaafolk har hun bragt til Sengs, end nu en lille Stund og selv hun blunder.

*p*

*poco più lento, con anima*

ritard.

Svø - ber sig i sin hvi - de Nat - tedragt, og sanker Kræf - ter

*mf*

*con 2. Led.*

til i - gænat fø - de. Mens Stormen plyn - drer — hendes Tronsengs Pragt drøm - mer hun

*pp* *mf* *p*

*con 2. Led.*

sødt om Sol og Roser rø - de.

*pp* *morendo*

# Høstminde.

(LUDVIG BØDTCHER.)

Moderato con moto.

1. Lad An - dre med for - elsket Aand be - syn - ge Mai, din  
Luft jeg drikker reen og sval, den kvæ - ger mig som

kjæl - ne Lyst og Ro - - sen ved dit un - ge Bryst og Nat - ter - ga - len i din Haand.  
kjø - lig Viin, der skjæn - kes af en Haand saa fiin og ræk - kes i en Guld - po - kal.

Jeg flet - ter helst til dig min Krands, brun - li - ge Høst i Af - ten - glands, naar  
Sød er min Ro paa Mar - kens Straa, o - ver mig Himlens dy - be Blaa, den

Le - ens Klang fra fjer - ne Vang blan - der sig mildt med Dros - lens Sang.  
lil - le Sky, som pur - pur kry sei - ler til fremmed Land og By.

2. Din dør det sidste Far - ve - skjær, har  
3. Og *sempre più tranqu.*

*dim.* *p* *p*

Sko - vens Fugl sin Tril - le bragt og Fløj - ten under Vin - gen lagt og Taus - hed

*pp*

ru - ger fjærnt og nær. *rit. a tempo* Og Ve - nus staar i al sin Pragt,

*mf*

kog - ler med si - ne Straalers Magt: da svæ - ver Du for - bi min Hu, Du, hvem mit Hjer - te

*p* *pp rit.* *ppp*

hvids - ker nu.

*rit.* *m.s.* *pp* *morendo*